

KÜRTI LÁSZLÓ

lobogni, mint gatyák a szélben

ahogy zsidók az üzlettel, katolikusok gyónással, olaszok a vendettával, valahogy úgy hagyományozódik anyáról leányra, generációkon keresztül ez a fürkésző elemzés a levetett alsógatyák körül. legelőbb, házasságom elején, s egy váratlan belépésemkor a fürdőszobába, úgy sejtettem, hogy így szereti, ennyire függője az illatomnak életem választottja. nevettem rajta és gondoltam, minden rendben van így, de azért mégis maradt bennem valami tüskényi nyugtalanság:

mit szagolgatja ez a nő a levetett alsógatyámat? ugyan gondolhatná az ember ezt elemi jognak, házastársi bizalmasságnak, intim létörömnök házimunka közben, mosás előtt, szeretkezések holtidejében. de az ilyesfajta lelepleződések, szabálytalanságok gyanakvással töltöttek el már a kezdet kezdetén. s hogy ez a gyanakvás belőlem fakadt-e, vagy már ott volt az alsónadrágok szagvételének gesztusában is, akkoriban még csak finnyázva méricskéltem.

évek teltek el, és ki tudta volna mindezeket belátássá csomózni az apró megszakadások foszlányaiból, csak az eszmélet van meg, a döbbenet, ahogyan asszonyok gondos suttogással bízzák lányaikra a legbigottabb tudásukat. vérkatolikus nagymama a vérkatolikus lányára, vagyis anyósomra, anyósom pedig lányaira:

a férfiakat pedig úgy kell leleplezni, bármennyire is ügyes csibészek, briliáns hazudozók, jó szeretők otthon vagy gondos nőcskézők idegenben:

csak az alsóneműjét figyeled, azt szaglászod, női illatok, férfinedvük után kutatva, minden áldott este, ima helyett vagy patakzó imák közepében. tőkénél, alsógatyájánál kell megragadni, tetten érni mindet! ez a gyenge pont, itt bukik elő minden hűtlenség!

mint térkép a fehérenemű, megszáradt, átszabott országhatárokkal, sík mezők, hegycsúcsok és dombok illatával. vallomás ez is, és mint grafomán, látnok, római pap, áhitattal gyóntatnak a bűnükben kiművelt keresztény asszonyok.

*régi bölcsesség ez: tisztátalan alsóneműkből olvasva hőssé
válni, zokogni átszaglott férjek pásztorórái miatt. és mártírrá
lenni anyákkal, lánytestvérekkel is a családi összetartásban,
mert az áldozatiság mágnesez vonzalmat, büntudati függést teremt.
és szaglászna, sóhajtozna nagyokat, ha hozzánk látogatóba
jönnek ezek az asszonyok. fürdőszobák, szennykosarak
előtt váltanak meg régi és még régebbi dicsőségeket.*

*de ki tiltaná meg, tenne rendet a fehércselédek
összeesküvései között. (mert a bűnük eltűnik,
mint fing a gatyában, mint anyós a ködben.)
s ami összeesküvés, házastársi árulás, az legyónható,
kimosható meg sem történt sejtetem. de te csak
tereged ki a szennyest, lépj ki gatyából, férfi szabály
szerint! öleld át a tiédet, de lobogj indulattal,
mint tisztára mosott alsóneműk az évszaktalan,
nyugati szélben!*

PAYER IMRE

Alattomos vezetékek

*Tonnányi látványnémaság.
A hangnak nincs helye.
Végül egybezavarodnak
az egykori kiszögellő pontok.
Egybezavarodom.
Te és én közöttem
a közeg át- és átszöve
láthatatlan és alattomos
vezetékekkel.
Mint láthatatlan búra alatt
idegenné leszek magam is, te is.
Egyszerre vagyok ijedt és kíváncsi.
Az úgynevezett lélek egy lesz
a vezetékek közül.*

*Üresség a pusztulás után.
Álcázva leng.*

Démon a fotelhuzatban

*Egy démon lakik a fotelhuzatban,
látom a szemét, és a szem lát engem,
ülök s nézem – szem-közt –, hogy lapul
abban,
míg nem tekintetem áttűnik, lebben,
kívülre veti, ábrává teszi
a démonszemet és tűhegyre szúrva
lenne – vizsgálom, mint egy kétkezi
szótttest, de csupán egy másodperc múlva:
a vad pupilla kitágulva szinte
rám ront! szüntetve a szilárd teret,
– tértelen közegnek nincs bentje, kintje –
dimenziótlan úrból rám mered,
kiront belőle, majd lehuppan-lappan
– egy démon lakik a fotelhuzatban.*